

คำสั่งกรมสรรพากร

ที่ ท.ป. 140/2547

เรื่อง มอบหมายให้สั่งและดำเนินการเกี่ยวกับการพิจารณางดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม บางกรณี

เพื่อให้การสั่งงดเบี้ยปรับ ภาษีมูลค่าเพิ่ม บางกรณี เป็นไปโดยสะดวกและรวดเร็ว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 (7) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2545 มาตรา 2 แห่งประมวลรัษฎากร ข้อ 11 และข้อ 13 ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 81/2542 เรื่อง หลักเกณฑ์การงดหรือลดเบี้ยปรับหรือเงินเพิ่มภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ตามมาตรา 22 มาตรา 26 มาตรา 67 ตรี มาตรา 89 และมาตรา 91/21 (6) แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 9 กรกฎาคม พ.ศ. 2542 และข้อ 2 (4) ของคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 121/2545 เรื่อง มอบหมายให้สั่งและดำเนินการเกี่ยวกับ การพิจารณางดหรือลดเบี้ยปรับภาษีเงินได้ ภาษีมูลค่าเพิ่ม และภาษีธุรกิจเฉพาะ ลงวันที่ 10 ตุลาคม พ.ศ. 2545 อธิบดีกรมสรรพากร จึงมีคำสั่ง ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 มอบหมายให้สรรพากรพื้นที่ สำหรับเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่นั้น สั่งงดเบี้ยปรับภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา 89 แห่งประมวลรัษฎากร โดยไม่จำกัดจำนวนเบี้ยปรับ ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีบุคคลที่จะต้องเสียเบี้ยปรับได้กระทำความผิด ดังนี้

(1) ไม่ได้จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.30) โดยเข้าใจว่าได้จดทะเบียนแล้ว

(2) ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม แต่เข้าใจว่าต้องจดทะเบียนภาษีธุรกิจเฉพาะและได้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีธุรกิจเฉพาะ (ภ.ศ.40) ไปแล้ว

(3) กรอกแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม โดยนำยอดขายหรือยอดซื้อของสถานประกอบการสาขามารวมคำนวณกับสถานประกอบการที่เป็นสำนักงานใหญ่ โดยยังไม่ได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการและชำระภาษีรวมกัน

(4) ได้รับอนุมัติให้ยื่นแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่มรวมทั้งสำนักงานใหญ่แล้วแต่ยังกรอกแบบแสดงรายการภาษีมูลค่าเพิ่ม แยกยื่นเป็นรายสถานประกอบการ

(5) นำภาษีซื้อมาใช้หักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่มก่อนเดือนที่ระบุใน ใบกำกับภาษีในกรณี

(ก) นำภาษีซื้อตามใบเสร็จรับเงินของกรมศุลกากรส่วนที่เป็นภาษี มูลค่าเพิ่มมาใช้หักจากภาษีขายในเดือนที่มีการนำเข้า ไม่ตรงตามเดือนภาษีที่ความรับผิดชอบเกิดขึ้น

(ข) นำภาษีซื้อตามใบเสร็จรับเงินของกรมสรรพากรส่วนที่เป็นภาษี มูลค่าเพิ่มในการชำระภาษีตามแบบนำส่งภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.36) มาใช้หักจากภาษีขายในเดือนที่มีการส่งเงินไปต่างประเทศ

ข้อ 2 มอบหมายให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลาง สำหรับเขตท้องที่ทั่วราชอาณาจักร ผู้อำนวยการสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ สำหรับผู้ประกอบการธุรกิจขนาดใหญ่ตามที่กรมสรรพากรกำหนด และสรรพากรภาค สำหรับเขตท้องที่สำนักงานสรรพากรภาคนั้น สั่งงดเบี่ยงปรับภาษีมูลค่าเพิ่มตามมาตรา 89 แห่งประมวลรัษฎากร สำหรับคำร้องที่มีจำนวนเบี่ยงปรับเต็มอัตราตามกฎหมายไม่เกิน 5,000,000 บาท ทั้งนี้ เฉพาะในกรณีบุคคลที่จะต้องเสียเบี่ยงปรับได้กระทำความผิด ดังนี้

(1) ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่มเนื่องจากเข้าใจว่าเป็นกิจการที่ได้รับการยกเว้นภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดา

“(2) ไม่จดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม เนื่องจากไม่ทราบว่าเมื่อรายรับต่อปีเกินกว่ามูลค่าของฐานภาษีของกิจการขนาดย่อมตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกาซึ่งออกตามความในมาตรา 81/1 แห่งประมวลรัษฎากร ต้องจดทะเบียนภาษีมูลค่าเพิ่ม และผู้ประกอบการเป็นบุคคลธรรมดา”

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากร ที่ ท.ป. 149/2549 ใช้บังคับ 1 เมษายน 2548 เป็นต้นไป)

(3) นำภาษีซื้อที่เกิดจากการก่อสร้างอาคารหรือสังหาริมทรัพย์อื่นเพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการหลักประเภทที่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม ต่อมาได้ขายหรือให้เช่าหรือนำไปใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ภายในสามปีนับแต่เดือนที่ก่อสร้างเสร็จสมบูรณ์

4) การกระทำความผิดในการเสียภาษีมูลค่าเพิ่มเกิดขึ้นภายในหนึ่งปี นับแต่วันที่ผู้ประกอบการจดทะเบียน ในกรณี

(ก) มิได้เฉลี่ยภาษีซื้อหรือเฉลี่ยภาษีซื้อไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดตามประกาศอธิบดีกรมสรรพากรเกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ 29) เรื่อง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเฉลี่ยภาษีซื้อตามมาตรา 82/6 แห่งประมวลรัษฎากร ลงวันที่ 9 มีนาคม พ.ศ. 2535

(ข) นำภาษีซื้อที่เกิดจากการซื้อทรัพย์สินเพื่อใช้หรือจะใช้ในกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม หรือนำภาษีที่เกิดจากรายจ่ายของกิจการประเภทที่ไม่ต้องเสียภาษีมูลค่าเพิ่มมาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ค) นำภาษีซื้อตามมาตรา 82/5 (2) ถึง (4) แห่งประมวลรัษฎากร มาหักในการคำนวณภาษีมูลค่าเพิ่ม

(ง) ออกใบเพิ่มหนี้และนำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบเพิ่มหนี้ไปหักออกจากภาษีซื้อแทนที่จะนำไปรวมเป็นภาษีขาย ทำให้ภาษีขายแจ้งขาด

(จ) ได้รับใบลดหนี้และนำภาษีมูลค่าเพิ่มตามใบลดหนี้ไปรวมเป็นภาษีขายแทนที่จะนำไปหักออกจากภาษีซื้อ ทำให้ภาษีซื้อแจ้งเกิน

ข้อ 3 การพิจารณาคำร้องของดเบี่ยงปรับตามข้อ 2 ให้กระทำโดยคณะกรรมการพิจารณาการงดเบี่ยงปรับแล้วเสนอมติต่อผู้ที่ได้รับมอบหมาย เพื่อพิจารณาสั่งการ

ข้อ 4 คณะกรรมการพิจารณาการงดเบี่ยงปรับ สำหรับสำนักตรวจสอบภาษีกลาง ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการ ณ สำนักตรวจสอบภาษีกลาง ในตำแหน่งต่อไปนี้

4.1 นักวิชาการภาษี 9 ชช. (ประธานกรรมการ)

4.2 ผู้อำนวยการส่วนตรวจสอบภาษี (กรรมการ)

4.3 ผู้อำนวยการส่วนสอบยันกลาง (กรรมการ)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้อำนวยการสำนักตรวจสอบภาษีกลางหรือผู้รักษาราชการแทน แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไปของสำนักตรวจสอบภาษีกลางเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 162/2550 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป)

ข้อ 5 คณะกรรมการพิจารณาการงดเบี่ยงปรับ สำหรับสำนักบริหารภาษีธุรกิจ ขนาดใหญ่ ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการ ณ สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ในตำแหน่งต่อไปนี้

- 5.1 นิติกร 9 ชช. (ประธานกรรมการ)
- 5.2 ผู้อำนวยการส่วนกฎหมาย (กรรมการ)
- 5.3 ผู้อำนวยการส่วนวางแผนและประเมินผล (กรรมการ)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ผู้อำนวยการสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่หรือผู้รักษาราชการแทน แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไปของสำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่เป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 162/2550 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป)

ข้อ 6 คณะกรรมการพิจารณาการงดเบี่ยงปรับ สำหรับสำนักงานสรรพากรภาค ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติราชการ ณ สำนักงานสรรพากรภาคนั้น ในตำแหน่งต่อไปนี้

- 6.1 นักวิชาการภาษี 9 ชช. ซึ่งกำกับดูแลสายงานกฎหมาย (ประธานกรรมการ)
- 6.2 ผู้อำนวยการส่วนกฎหมายและเร่งรัดภาษีอากรค้าง (กรรมการ)
- 6.3 ผู้อำนวยการส่วนวางแผนและประเมินผล (กรรมการ)

ในกรณีที่ไม่มีผู้ดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งหรือมีแต่ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้สรรพากรภาคหรือผู้รักษาราชการแทน แต่งตั้งเจ้าหน้าที่ตั้งแต่ระดับ 8 ขึ้นไปของสำนักงานสรรพากรภาคเป็นประธานกรรมการหรือกรรมการ
(แก้ไขเพิ่มเติมโดยคำสั่งกรมสรรพากรที่ ท.ป. 162/2550 ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 22 มิถุนายน พ.ศ. 2550 เป็นต้นไป)

ข้อ 7 การส่งงดเบี่ยงปรับตามข้อ 1 สำหรับคำร้องที่เบี่ยงปรับเต็มอัตราตามกฎหมาย มีจำนวนเกิน 1,000,000 บาท ให้สำนักงานสรรพากรพื้นที่รายงานผลการพิจารณาให้อธิบดีกรมสรรพากรทราบ ตามแบบที่กำหนดพร้อมแนบภาพถ่ายบันทึกการพิจารณาคำร้องของงดเบี่ยงปรับ เป็นรายไตรมาสภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนสุดท้ายของไตรมาสนั้น

ข้อ 8 การส่งงดเบี่ยงปรับตามข้อ 2 ให้สำนักตรวจสอบภาษีกลาง สำนักบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่และสำนักงานสรรพากรภาค แล้วแต่กรณี รายงานผลการพิจารณาให้อธิบดีกรมสรรพากรทราบทุกราย ตามแบบที่กำหนดพร้อมแนบภาพถ่ายรายงานการประชุมคณะกรรมการพิจารณาการงดเบี่ยงปรับ เป็นรายไตรมาสภายในวันที่ 15 ของเดือนถัดจากเดือนสุดท้ายของไตรมาสนั้น

ข้อ 9 คำสั่งนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 10 พฤษภาคม พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ 6 พฤษภาคม พ.ศ. 2547

สุภรัตน์ วัฒนกุล
(นายสุภรัตน์ วัฒนกุล)
อธิบดีกรมสรรพากร